

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING

Ändring av blankettlagar om livsmedel, produktsäkerhet, kemikalier, explosionsfarliga ämnen och transport av farliga ämnen

1993-94

nr 31

FÖRSLAG

Landskapsstyrelsen föreslår att landskapslagarna om tillämpning av riksförfattningar om livsmedel, produktsäkerhet, kemikalier, explosionsfarliga ämnen respektive transport av farliga ämnen ändras så att landskapsstyrelsen inom dessa områden fattar beslut om tillämpning i landskapet av författningar på lägre nivå än lag och ger bifall till författningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av EG:s rättsakter som omfattas av EES-avtalet.

MOTIVERING

1. Gällande lagstiftning

Inom områdena livsmedel, produktsäkerhet, kemikalier, explosionsfarliga ämnen och transport av farliga ämnen tillämpas i landskapet rikslagstiftning med stöd av så kallade blankettlagar. Detta innebär att lagtinget i landskapslag har angett vilka rikslagar och andra författningar som skall tillämpas inom dessa områden samt de undantag som måste göras med anledning av förhållandena i landskapet. Med stöd av bestämmelser i blankettlagarna övervakar landskapsstyrelsen tillämpningen av författningarna och handhar de förvaltningsuppgifter som enligt rikslagstiftningen ankommer på staten. De förvaltningsuppgifter som i riket ankommer på kommunerna handhas i landskapet av hälsonämnden vid Ålands hälso-och sjukvård.

Inom vissa av områdena har landskapsstyrelsen givits rätt att besluta om tillämpning av bestämmelser som utfärdats med stöd av de författningar som skall tillämpas i landskapet.

1.1. Livsmedel

Med stöd av landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel (43/77) tillämpas livsmedelslagen och ett flertal förordningar om livsmedel samt eventuella ändringar som görs av dessa författningar. Utöver detta har landskapsstyrelsen med stöd av blankettlagen beslutat att ett flertal bestämmelser om livsmedel skall tillämpas i landskapet.

1.2. Produktsäkerhet

Med stöd av landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande produktsäkerhet (8/88) tillämpas produktsäkerhetslagen och ett flertal förordningar om produktsäkerhet samt eventuella ändringar som görs av dessa författningar. Landskapsstyrelsen har rätt att besluta om tillämpning i landskapet av bestämmelser om produktsäkerhet som utfärdats med stöd av produktsäkerhetslagen eller de övriga författningar om produktsäkerhet som skall tillämpas i landskapet.

1.3. Kemikalier

Med stöd av landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksför-

fattningar rörande kemikalier (32/90) tillämpas lagen och förordningen om bekämpningsmedel, kemikalielagen och -förordningen samt förordningen om försäljning och förvaring av hälso- och miljöfarliga kemikalier och eventuella ändringar som görs av dessa författningar. Landskapsstyrelsen har rätt att besluta om tillämpning i landskapet av bestämmelser om kemikalier som utfärdats med stöd av de författningar om kemikalier som skall tillämpas i landskapet.

1.4. Explosionsfarliga ämnen

Med stöd av landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande explosionsfarliga ämnen (12/71) tillämpas lagen om explosionsfarliga ämnen och ett flertal förordningar om explosionsfarliga ämnen samt eventuella ändringar som görs av dessa författningar.

1.5. Transport av farliga ämnen

Med stöd av landskapslagen om tillämpning av vissa i riket gällande författningar rörande transport av farliga ämnen (34/76) tillämpas lagen och förordningen om transport av farliga ämnen på väg samt förordningen om körtillstånd för fordon som transporterar farliga ämnen och eventuella ändringar som görs av dessa författningar.

2. Behov av att delegera beslutsfattandet

Lagstiftningen på de berörda områdena utgörs av detaljerad speciallagstiftning varav särskilt bestämmelserna på förordningsnivå till största delen är av teknisk art. Eftersom landskapsstyrelsen saknar resurser för utarbetande av denna typ av speciallagstiftning anser landskapsstyrelsen att blankettlagstiftning försättningsvis är det mest ändamålsenliga.

Inom de områden som berörs av framställningen ändras och förnyas rikslagstiftningen kontinuerligt. Ändringar av befintlig lagstiftning träder med stöd av blankettlagarna i kraft samtidigt som i riket, men för att ny rikslagstiftning skall kunna tillämpas eller gammal lagstiftning upphävas krävs ett lagtingsbeslut. EES-avtalet som trätt i kraft den 1 januari i år medför ett krav på att de länder som omfattas av avtalet snabbt skall kunna dels godkänna sådana nya EG:s rättsakter som skall omfattas av EES-avtalet dels anpassa sin lagstiftning till nya och ändrade bestämmelser inom de områden som regleras av avtalet. Detta betyder att landskapet måste ha en möjlighet att i brådskande ordning ge bifall till författningar om ikraftträdande av sådana EG:s rättsakter som omfattas av EES-avtalet och, inom de områden som berörs av framställ-

ningen, fatta beslut om att nya riksförfattningar i vilka EG:s rättsakter beaktats skall tillämpas i landskapet.

Landskapsstyrelsen anser att kravet på ett lagtingsbeslut om ikraftträdande eller upphävande av riksförfattningar även på lägre nivå än lag, på grund av den långa behandlingstiden för landskapslagar, onödigt fördröjer tillämpningen av ny lagstiftning inom de områden som berörs av framställningen. Landskapsstyrelsen anser även att kravet på lagtingsbeslut i frågan om bifall skall ges till riksförfattningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av EG:s rättsakter är omotiverat och onödigt fördröjer behandlingstiden och belastar lagtingets arbetsbörda.

3. Möjligheter att delegera beslutsfattandet

3.1. Riksförfattningar på lägre nivå än lag

Landskapsstyrelsen anser att lagtingsbeslut om tillämpning av riksförfattningar på lägre nivå än lag inte fordras av rättsäkerhetsskäl eftersom huvudbestämmelserna inom de områden som berörs ingår i respektive lag och bestämmelserna i författningar på lägre nivå rör verkställigheten och till största delen är av teknisk natur. Landskapsstyrelsen anser även att behovet av den efterhandskontroll som genom självstyrelselagen påförts landskapslagar är mindre då fråga är om tillämpning av befintlig rikslagstiftning.

Landskapsstyrelsen anser att det att bestämmelserna i huvudsak är av teknisk natur eller detaljbestämmelser motiverar att beslut om tillämpning bereds och föredras vid den avdelning inom landskapsstyrelsen vars ansvarsområde respektive bestämmelse rör, och inte vid lagberedningen. För att detta skall vara möjligt måste landskapsstyrelsen ha rätt fatta sitt beslut om tillämpning av författningar och bestämmelser genom ett landskapsstyrelsebeslut istället för genom landskapsförordning. Landskapsstyrelsen konstaterar att det inte är någon hierarkisk skillnad mellan ett landskapsstyrelsebeslut och en landskapsförordning varför hinder för ett sådant förfarande inte torde föreligga.

3.2. Bifall till författningar om ikraftträdande av fördrag

3.2.1. Allmänt

Enligt 59 § 2 mom. självstyrelselagen skall lagtinget ge bifall till författningar om ikraftträdande i landskapet av internationella fördrag som innehåller bestämmelser som faller inom landskapets behörighet. Med stöd av 59 § 3 mom. självstyrelselagen kan lagtinget bemyndiga landskapsstyrelsen att ge ett sådant bifall.

Ny EES-lagstiftning, dvs. nya EG:s rättsakter som skall tillämpas inom ramen för EES-avtalet, behandlas i riket som internationella fördrag.

3.2.2. Beslutsprocessen vid ny EES-lagstiftning

EG-kommissionens förslag till nya EG:s rättsakter som även skall bli en EES-rättsakt förhandsbehandlas av EFTA-länderna som får förslagen via den gemensamma EES-kommittén.

Då Finland delgivits ett förslag till en ny rättsakt delger utrikesministeriet landskapsstyrelsen förslaget i enlighet med 58 § 2 mom. självstyrelselagen. Landskapsstyrelsen skall efter att ha behandlat ärendet ge riket ett förhandsbesked i frågan om landskapet kommer att bifalla en riksförfattning om rättsaktens ikraftträdande. Även förslag som inte faller inom landskapets behörighet delges landskapet för att ge landskapet en inblick i all ny EES-lagstiftning.

Inom landskapsstyrelsen kommer lagberedningen och kanslichefen att ha det övergripande ansvaret på tjänstemannanivå för landskapets åtgärder i samband med utarbetandet av ny EES-lagstiftning. Den materiella behandlingen av förslagen kommer dock att ske vid respektive fackavdelning. Efter att ha behandlat förslaget till ny rättsakt redogör avdelningen i en promemoria för rättsaktens inverkan på landskapet och behovet av att ändra landskapslagstiftningen samt ger förslag till avgörande i bifallsfrågan. Promemoriorna tillställs lagberedningen.

Lagberedningen kommer att delge lagtinget de förslag vars ikraftträdande landskapet skall ta ställning till och fackavdelningens promemoria om respektive förslag samt en lista på de förslag till nya rättsakter som lagberedningen bedömt att inte faller inom landskapets behörighetsområde. Lagtingsbehandlingen av detta material bör inte ske i plenum utan som en inofficiell förhandbehandling i respektive utskott.

Efter att lagtinget meddelat lagberedningen eventuella synpunkter på de förslag landskapet skall ta ställning till och de förslag som bedömts falla utanför landskapets behörighet delger kanslichefen utrikesministeriet landskapets förhandsbesked i bifallsfrågan.

Då EG-kommissionen eller rådet fattat ett slutligt beslut om en ny EG:s rättsakt som även skall bli en EES-rättsakt delges EFTA-länderna rättsakten för godkännande genom den gemensamma EES-kommittén. I Finland behandlas rättsakten av respektive fackministerium varefter beslut om ikraftträdande av den nya rättsakten fattas genom lag, förordning, ministeriebeslut eller statsrådsbeslut. Då beslutet fattats svarar fackministerierna för att presidenten i enlighet med 59 § 2 mom. begär landskapets bifall till författningen.

3.2.3. Förfarande vid begäran om bifall

Enligt 14 § självstyrelselagen skall landshövdingen överlämna presidentens framställningar och meddelanden, däribland en begäran om bifall till en författning, till lagtinget. Det är oklart om detta innebär att en begäran om bifall måste tillställas lagtinget även då bifallet skall ges av landskapsstyrelsen med stöd av ett allmänt bemyndigande för givande av bifall till en viss typ av framställningar eller om begäran om bifall i dessa fall kan tillställas landskapsstyrelsen direkt.

Landskapsstyrelsen konstaterar att syftena med att delegera bifallsgivandet är att behandlingen av det ökade antalet författningar som skall godkännas av lagtinget skall påskyndas till fördel för i första hand riksmyndigheterna samt att lagtingets arbetsbörda skall minskas. Dessa syften förfelas om självstyrelselagens bestämmelser tolkas så att begäran om bifall måste tillställas lagtinget även då lagtinget delegerat bifallsgivandet till landskapsstyrelsen. En sådan tolkning innebär nämligen att lagtinget måste behandla varje enskild begäran om bifall och ta ställning till om bifallsgivandet kan delegeras till landskapsstyrelsen. Detta gör att de ärenden som delegeras i praktiken genomgår en dubbelbehandling, vilket varken minskar lagtingets arbetsmängd eller påskyndar behandlingen av ärendena.

Landskapsstyrelsen anser att självstyrelselagens otydliga bestämmelser måste tolkas enligt lagens intention och att begäran om bifall inom de områden där bifallsgivandet delegerats till landskapsstyrelsen skall tillställas landskapsstyrelsen direkt.

4. Landskapsstyrelsens förslag

4.1. Delegerat beslutsfattande i fråga om riksförfattningar på lägre nivå än lag

Landskapsstyrelsen föreslår att blankettlagarna om livsmedel, produktsäkerhet, kemikalier, explosionsfarliga ämnen och transport av farliga ämnen ändras så att beslut om tillämpning av en riksförfattning endast i fråga om lagar fattas av lagtinget. Beslut om tillämpning av riksförfattningar på lägre nivå föreslås fattade av landskapstyrelsen genom landskapsstyrelsebeslut. Besluten kan publiceras i Ålands författningssamling om de är av allmänt intresse.

Landskapsstyrelsen kommer att fatta beslut om tillämpning av de förordningar som i dag tillämpas inom de områden som berörs av framställningen så att besluten kan träda i kraft samtidigt som de i framställningen föreslagna lagändringarna.

4.2. Delegering av bifallsgivandet till författningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av EES-lagstiftning

I enlighet med förslaget till delegering av beslutanderätten i frågor som rör rikslagstiftningen föreslår landskapsstyrelsen även att lagtinget med stöd av 59 § 3 mom. självstyrelselagen bemyndigar landskapsstyrelsen att ge bifall till författningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av sådana EG:s rättsakter som omfattas av EES-avtalet och som innehåller bestämmelser inom de områden som berörs av framställningen.

Avsikten är att lagberedningen delger lagtinget en lista på de förslag till rättsakter i fråga om vilka landskapsstyrelsen bemyndigats att ge bifall. Lagtinget har således fortsättningsvis full insyn även i denna del av arbetet med ny EES-lagstiftning men behandlar inte ärendet.

5. Förslagets ekonomiska och administrativa verkningar

Förslaget medför inga ekonomiska verkningar för landskapet.

Förslaget innebär att uppföljningen av ny lagstiftning och nya bestämmelser inom de områden som berörs av framställningen överförs från lagberedningen till respektive fackavdelning inom landskapsstyrelsen. Även den materiella beredningen av förslag till ny EES-lagstiftning kommer att skötas av fackavdelningarna. Beredskap för detta finns inom de berörda avdelningarna och överföringen och de nya uppgifterna medför inget behov av ökade personalresurser.

Landskapstyrelsen föreslår att lagtinget antar följande lagar.

1) **LANDSKAPSLAG**
om ändring av landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel

I enlighet med lagtingets beslut ändras 1-3 §§, 3b § och 5 § landskapslagen den 23 maj 1977 angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel (43/77), av dessa lagrum 1 § sådan den lyder i landskapslagarna den 31 maj 1983 (15/83), den 12 februari 1985 (8/85), den 28 maj 1987 (40/87), den 3 mars 1989 (13/89), den 7 mars 1991 (24/91), den 15 augusti 1991 (63/91) och den 30 juni 1992 (27/92), 2 § sådan den lyder i landskapslagen den 15 maj 1979 (43/79) och 3b § sådan den lyder i landskapslagen den 19 oktober 1993 (65/93), samt lagens rubrik, sådan den lyder i landskapslagen den 31 mars 1983 (15/83), som följer:

L a n d s k a p s l a g
om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om livsmedel

1 §

Vid tillverkning och hantering av livsmedel skall livsmedelslagen den 3 juli 1941 (FFS 526/41) tillämpas i landskapet Åland med de undantag som följer av denna lag.

Ändringar av den lag som avses i 1 mom. skall tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

2 §

Anvisningar, anteckningar och annan information som enligt de författningar som avses i 1 och 5 §§ skall finnas på livsmedel skall i landskapet vara skrivna åtminstone på svenska, om inte landskapsstyrelsen av särskilda skäl beviljar undantag från kravet.

3 §

De förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 5 §§ ankommer på statens myndigheter skall i landskapet skötas av landskapsstyrelsen och de uppgifter som ankommer på kommunerna och kommunala myndigheter skall skötas av hälsonämnden vid Ålands hälso- och sjukvård, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

3b §

Beslut som fattats med stöd av denna lag överklagas enligt bestämmelserna i de författningar som avses i 1 och 5 §§, dock så att beslut som hälsonämnden fattat överklagas hos landskapsstyrelsen.

5 §

Landskapsstyrelsen kan inom landskapets behörighet besluta att författningar som utfärdats med stöd av den lag som avses i 1 § skall tillämpas i landskapet Åland.

Landskapsstyrelsen ger i frågor som rör livsmedel bifall till författningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av EG:s rättsakter som omfattas av EES-avtalet.

De författningar som avses i 1 mom. kan tillämpas oförändrade eller med de ändringar landskapsstyrelsen föreskriver.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Denna lag träder i kraft den _____ 1994.

2) **LANDSKAPSLAG**
om ändring av landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande produktsäkerhet

I enlighet med lagtingets beslut ändras 1 §, 2 § 2 mom., 3 §, 4 § och 8 § landskapslagen den 9 april 1990 om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande produktsäkerhet (8/88), av dessa lagrum 1 § sådan den lyder i landskapslagen den 15 augusti 1991 (55/91) och 3 § sådan den lyder i landskapslagen den 19 oktober 1993 (64/93), samt lagens rubrik som följer:

L a n d s k a p s l a g
om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om produktsäkerhet

1 §

I syfte att förebygga risker som konsumtionsvaror kan innebära för hälsa och egendom skall produktsäkerhetslagen den 12 december 1986 (FFS 914/86) tillämpas i landskapet Åland med de undantag som följer av denna lag.

Ändringar av den lag som avses i 1 mom. skall tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

2 §

Denna lag tillämpas inte i fråga om näringsutövning som avses i 27 och 29 §§ självstyrelselagen.

3 §

De förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 8 §§ ankommer på statens myndigheter skall i landskapet skötas av landskapsstyrelsen och de uppgifter som ankommer på kommunerna och kommunala myndigheter skall skötas av hälsonämnden vid Ålands hälso- och sjukvård, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

4 §

Anvisningar, anteckningar och annan information som enligt de författningar som avses i 1 och 8 §§ skall finnas på vara skall i landskapet vara skrivna åtminstone på svenska, om inte landskapsstyrelsen av särskilda skäl beviljar undantag från kravet.

8 §

Landskapsstyrelsen kan inom landskapets behörighet besluta att författningar som utfärdats med stöd av den lag som avses i 1 § skall tillämpas i landskapet Åland.

Landskapsstyrelsen ger i frågor som rör produktsäkerhet bifall till författningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av EG:s rättsakter som omfattas av EES-avtalet.

De författningar som avses i 1 mom. kan tillämpas oförändrade eller med de ändringar landskapsstyrelsen föreskriver.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Denna lag träder i kraft den _____ 1994.

3) **LANDSKAPSLAG**
om ändring av landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande kemikalier

I enlighet med lagtingets beslut ändras 1-4 §§ landskapslagen den 9 april 1990 om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande kemikalier (32/90), av dessa lagrum 1 § sådan den lyder i landskapslagen den (30/91) samt 3 § och 3 a-b § sådana de lyder i landskapslagen den 19 oktober 1993 (67/93), samt lagens rubrik som följer:

L a n d s k a p s l a g
om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om kemikalier

1 §

Kemikalielagen den 14 augusti 1989 (FFS 744/89) och lagen den 23 maj om bekämpningsmedel (FFS 327/69) skall tillämpas i landskapet Åland med de undantag som följer av denna lag.

Ändringar av de lagar som avses i 1 mom. skall tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

2 §

Anvisningar, anteckningar eller annan information som enligt de författningar som avses i 1 och 4 §§ skall finnas på kemikalie skall i landskapet vara skrivna åtminstone på svenska, om inte landskapsstyrelsen av särskilda skäl beviljar undantag från kravet.

3 §

De förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 4 §§ ankommer på statens myndigheter skall i landskapet skötas av landskapsstyrelsen, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

Hänvisningar till bestämmelser i rikslagstiftningen i de författningar som avses i 1 och 4 §§ skall avse motsvarande bestämmelser i landskapslagstiftningen.

3a §

De förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 4 §§ ankommer på kommunerna och kommunala myndigheter skall i landskapet skötas av hälsonämnden vid Ålands hälso- och sjukvård, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

3b §

Beslut som fattats med stöd av denna lag överklagas enligt bestämmelserna i de

författningar som avses i 1 och 4 §§, dock så att beslut som hälsonämnden fattat överklagas hos landskapsstyrelsen.

4 §

Landskapsstyrelsen kan inom landskapets behörighet besluta att författningar som utfärdats med stöd av den lag som avses i 1 § skall tillämpas i landskapet Åland.

Landskapsstyrelsen ger i frågor som rör kemikalier bifall till författningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av EG:s rättsakter som omfattas av EES-avtalet.

De författningar som avses i 1 mom. kan tillämpas oförändrade eller med de ändringar landskapsstyrelsen föreskriver.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Denna lag träder i kraft den 1994.

4) **LANDSKAPSLAG**
om ändring av landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande explosionsfarliga ämnen

I enlighet med lagtingets beslut ändras 1-4 §§ landskapslagen den 6 april 1971 om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande explosionsfarliga ämnen (12/71), av dessa lagrum 1 § sådan den lyder i landskapslagarna den 28 april 1981 (37/81), den 12 februari 1985 och den 19 mars 1991 (31/91), 2 § sådan den lyder i landskapslagen den 28 april 1981 (37/81) och 3 § sådan den lyder i landskapslagarna den 28 april 1981 (37/81) och den 17 juni 1993 (33/93), samt lagens rubrik, sådan den lyder i landskapslagen den 19 mars 1991 (31/91), som följer:

L a n d s k a p s l a g
om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om explosionsfarliga ämnen

1 §

För upprätthållande av allmän säkerhet samt till skydd för liv och egendom skall lagen den 19 juni 1953 om explosionsfarliga ämnen (FFS 263/53) tillämpas i landskapet Åland med de undantag som följer av denna lag.

Ändringar av den lag som avses i 1 mom. skall tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

Anvisningar, anteckningar eller annan information som enligt de författningar som avses i 1 mom. och i 4 § skall finnas på explosionsfarligt ämne skall i landskapet vara skrivna åtminstone på svenska, om inte landskapsstyrelsen av särskilda skäl beviljar undantag från kravet.

Bestämmelser om transport av explosionsfarliga ämnen finns i landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om transport av farliga ämnen (34/76).

2 §

De förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 4 §§ ankommer på statens myndigheter skall i landskapet skötas av landskapsstyrelsen, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området. Tillstånd för näringsutövning skall dock beviljas i samråd med landshövdingen.

Produkt och ämne som nämns i 2 § i den lag som avses i 1 § tillfaller i landskapet Åland landskapet.

3 §

Landskapsstyrelsen övervakar att bestämmelserna i de författningar som avses i 1 och 4 §§ följs. För övervakningen kan landskapsstyrelsen anlita riksmyndigheter.

Till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet kan landskapsstyrelsen bestämma att ägaren eller innehavaren av en anordning skall betala en avgift till kommunen för förrättningar, inspektioner, besiktningar och granskningar som skall vidtas enligt de författningar som avses i 1 och 4 §§. Landskapsstyrelsen fastställer avgiftens storlek.

Om den övervakning som avser arbetarskyddet finns särskilda bestämmelser.

4 §

Landskapsstyrelsen kan inom landskapets behörighet besluta att författningar som utfärdats med stöd av den lag som avses i 1 § skall tillämpas i landskapet Åland.

Landskapsstyrelsen ger i frågor som rör explosionsfarliga ämnen bifall till författningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av EG:s rättsakter som omfattas av EES-avtalet.

De författningar som avses i 1 mom. kan tillämpas oförändrade eller med de ändringar landskapsstyrelsen föreskriver.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Denna lag träder i kraft den 1994.

5)

L A N D S K A P S L A G

**om ändring av landskapslagen om tillämpning av vissa i riket gällande
författningar rörande transport av farliga ämnen**

I enlighet med lagtingets beslut ändras 1 §, 2 §, 3 § 1 mom., 5 §, 6 § och 7 § 1 mom. landskapslagen den 1 juli 1976 om tillämpning av vissa i riket gällande författningar rörande transport av farliga ämnen (34/76), av dessa lagrum 1 § sådan den lyder i landskapslagarna den 20 juni 1989 (41/89) och den 26 november 1992 (56/92), 2 och 5 §§ sådana de lyder i landskapslagen den 26 november 1992 (56/92), 6 § sådan den lyder i landskapslagen den 20 juni 1989 (41/89) och 7 § sådan den lyder i landskapslagen den 20 juni 1989 (41/89), samt lagens rubrik som följer:

L a n d s k a p s l a g

**om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om transport av farliga
ämnen**

1 §

Lagen den 20 juni 1974 om transport av farliga ämnen på väg (FFS 510/74) skall tillämpas i landskapet Åland med de undantag som följer av denna lag.

Ändringar av den lag som avses i 1 mom. skall tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

2 §

De förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 5 §§ ankommer på statens myndigheter skall i landskapet skötas av landskapsstyrelsen och de uppgifter som ankommer på besiktningskontor och besiktningsställe skall skötas av motorfordonsbyrån, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

3 §

Landskapsstyrelsen och de lokala polis- och brandmyndigheterna övervakar att bestämmelserna i de författningar som avses i 1 och 5 §§ följs.

5 §

Landskapsstyrelsen kan inom landskapets behörighet besluta att författningar som utfärdats med stöd av den lag som avses i 1 § skall tillämpas i landskapet Åland.

Landskapsstyrelsen ger i frågor som rör transport av farliga ämnen bifall till

författningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av EG:s rättsakter som omfattas av EES-avtalet.

De författningar som avses i 1 mom. kan tillämpas oförändrade eller med de ändringar landskapsstyrelsen föreskriver.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

6 §

Ett körtillstånd som utfärdas i riket med stöd av de författningar som avses i 1 och 5 §§ är giltigt även i landskapet.

7 §

Beslut som fattats med stöd av denna lag överklagas enligt bestämmelserna i de författningar som avses i 1 och 5 §, dock så att de beslut landskapstyrelsen fattat om undervisningstillstånd eller med anledning av besvär inte får överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1994.

Mariehamn den 12 april 1994

Vice landtråd

Harriet Lindeman

Lagberedningssekreterare

Lotta Wickström-Johansson

1) **LANDSKAPSLAG**
om ändring av landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel

I enlighet med lagtingets beslut ändras 1-3 §§, 3b § och 5 § landskapslagen den 23 maj 1977 angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel (43/77), av dessa lagrum 1 § sådan den lyder ändrad genom landskapslagarna den 31 maj 1983 (15/83), den 12 februari 1985 (8/85), den 28 maj 1987 (40/87), den 3 mars 1989 (13/89), den 7 mars 1991 (24/91), den 15 augusti 1991 (63/91) samt den 30 juni 1992 (27/92), 2 § sådan den lyder ändrad genom landskapslagen den 15 maj 1979 (43/79) och 3b § sådan den lyder i landskapslagen den 19 oktober 1993 (65/93), samt lagens rubrik, sådan den lyder ändrad genom landskapslagen den 31 mars 1983 (15/83), som följer:

L a n d s k a p s l a g
om tillämpning i landskapet Åland av
vissa riksförfattningar rörande livsmedel

1 §

Utöver vad beträffande den allmänna hälsovården och bedrivande av näring annorstädes är stadgat skall vid tillverkning och hantering av livsmedel följande riksförfattningar, med nedan i denna lag angivna avvikelser, äga tillämpning i landskapet Åland:

- 1) livsmedelslagen den 3 juli 1941 (FFS 526/41),
- 2) livsmedelsförordningen den 21 november 1952 (FFS 408/52),
- 3) provtagningsförordningen den 15 april 1983 (FFS 385/83),
- 4) förordningen den 11 november 1977 om hönsägg (FFS 799/77),
- 5) förordningen den 13 december 1985 om tillsatsämnen för livsmedel (FFS 973/85),
- 6) förordningen den 28 oktober 1988 om köttprodukter (FFS 902/88),
- 7) förordningen den 22 maj 1964 om mjölkpulver (FFS 278/64),

L a n d s k a p s l a g
om tillämpning i landskapet Åland av
riksförfattningar om livsmedel

1 §

Vid tillverkning och hantering av livsmedel skall livsmedelslagen den 3 juli 1941 (FFS 526/41) tillämpas i landskapet Åland med de undantag som följer av denna lag.

Ändringar av den lag som avses i 1 mom. skall tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

- 8) förordningen den 6 februari 1981 om glass (FFS 108/81),
- 9) förordningen den 9 februari 1990 om vissa bär-, frukt- och grönsaksprodukter samt vissa drycker (FFS 129/90),
- 10) förordningen den 27 augusti 1965 om ättika (FFS 476/65),
- 11) förordningen den 12 december 1986 om livsmedel från djur som behandlats med läkemedel (FFS 925/86),
- 12) förordningen den 6 maj 1966 om smör (FFS 276/66),
- 13) förordningen den 14 april 1989 om specialpreparat (FFS 349/89),
- 14) förordningen den 11 november 1977 om djupfrysta, frysta och frusna livsmedel (FFS 797/77),
- 15) förordningen den 9 juli 1968 om fisk, som hålles till salu (FFS 443/68),
- 16) förordningen den 18 augusti 1969 om vegetabilier (FFS 526/69),
- 17) förordningen den 18 augusti 1969 om äpplen (527/69),
- 18) förordningen den 4 maj 1984 om matpotatis (FFS 356/84),
- 19) förordningen den 17 december 1971 om honung (FFS 911/71),
- 20) förordningen den 14 april 1972 om tillsättning av vitaminer och vissa andra ämnen i livsmedel (FFS 281/72),
- 25) förordningen den 10 maj 1991 om upphävande av förordningen om sötningsämnen (FFS 796/91),
- 26) barnmatsförordningen den 29 oktober 1981 (FFS 722/81),
- 27) matsvampsförordningen den 11 december 1981 (FFS 871/81),
- 28) förordningen den 24 augusti 1990 om främmande ämnen i livsmedel (FFS 755/90),

29) förordningen den 15 mars 1991 om förmödenheter som kommer i beröring med livsmedel (FFS 539/91),

30) förordningen den 13 november 1987 om behandling av livsmedel med joniserande strålning (FFS 844/87) samt

31) förordningen den 10 maj 1991 om påskifter på livsmedelsförpackningar (FFS 794/91).

Ändring av i 1 mom. avsedd författning gäller i landskapet, såvitt inte annat följer av vad i denna lag stadgas.

Landskapsstyrelsen kan inom landskapets behörighetsområde besluta att bestämmelser, vilka med stöd av ovan angivna författningar utfärdats av riksmyndighet, skall äga tillämpning även i landskapet Åland, antingen i oförändrad lydelse eller med av landskapsstyrelsen föreskrivna ändringar.

2 §

Föreskrivs i någon av de i 1 § 1 mom. nämnda författningarna att livsmedel, som saluförs i landet skall vara försedda med bruksanvisning, beskrivning eller benämning avfattad på ettdera eller bägge av landets båda språk eller åtminstone på finska språket skall, såvitt icke arten och användningen av ifrågavarande vara på annat sätt tydligt framgår från dess minutförsäljningshölje, för vara som saluförs inom landskapet Åland gälla att samma text skall vara avfattad åtminstone på svenska språket.

Om vägande skäl anses föreligga, kan landskapsstyrelsen för saluförande av viss vara bevilja lättnader med avseende å i 1 mom. nämnt krav på beskrivande text.

Hänvisningen till lagen om fiske (FFS

2 §

Anvisningar, anteckningar och annan information som enligt de författningar som avses i 1 och 5 §§ skall finnas på livsmedel skall i landskapet vara skrivna åtminstone på svenska, om inte landskapsstyrelsen av särskilda skäl beviljar undantag från kravet.

503/51) och till hälsovårdslagen (FFS 469/65) i 1 § 3 mom. förordningen om fisk, som hålles till salu skall i landskapet avse landskapslagen om fiske (39/56) och landskapslagen om hälsovården (36/67).

Hänvisningen till hälsovårdsförordningen (FFS 55/67) i 4 § förordningen om honung skall i landskapet avse landskapsförordningen om hälsovården (63/73).

Hänvisningen till hälsovårdslagen (FFS 469/65) i 12 § 1 mom. förordningen om hönsägg skall i landskapet avse landskapslagen om hälsovården (36/67).

Hänvisningen till 39 § hälsovårdsförordningen (FFS 55/67) i 11 § 1 mom. näringsstyrelsens beslut om anteckningar på vissa försäljningshöljen skall i landskapet avse 32 § landskapsförordningen om hälsovården (63/73).

Hänvisningen till 12 § 1 mom. förordningen om härbärgerings- och förplägnadsrörelser (FFS 502/69) i 2 § handels- och industriministeriets beslut om djupfrysta, frysta och frusna livsmedel skall i landskapet avse 7 § 1 mom. landskapslagen om härbärgerings- och förplägnadsrörelser (1/72).

3 §

De förvaltningsuppgifter som enligt de i 1 § 1 mom. angivna författningarna ankommer på statens myndigheter skall i landskapet handhas av landskapsstyrelsen, såvitt fråga är om uppgifter som faller inom landskapets behörighetsområde.

De förvaltningsuppgifter som enligt de i 1 § 1 mom. angivna författningarna ankommer på kommunerna och kommunala myndigheter skall i landskapet handhas av hälsonämnden vid Ålands hälso- och

3 §

De förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 5 §§ ankommer på statens myndigheter skall i landskapet skötas av landskapsstyrelsen och de uppgifter som ankommer på kommunerna och kommunala myndigheter skall skötas av hälsonämnden vid Ålands hälso- och sjukvård, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

sjukvård, såvitt fråga är om uppgifter som faller inom landskapets behörighetsområde.

3b §

I beslut som hälsonämnden fattat med stöd av denna lag söks ändring genom besvär hos landskapsstyrelsen. Om ändringssökande gäller till övriga delar bestämmelserna i de i 1 § 1 mom. angivna författningarna.

5 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

3b §

Beslut som fattats med stöd av denna lag överklagas enligt bestämmelserna i de författningar som avses i 1 och 5 §§, dock så att beslut som hälsonämnden fattat överklagas hos landskapsstyrelsen.

5 §

Landskapsstyrelsen kan inom landskapets behörighet besluta att författningar som utfärdats med stöd av den lag som avses i 1 § skall tillämpas i landskapet Åland.

Landskapsstyrelsen ger i frågor som rör livsmedel bifall till författningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av EG:s rättsakter som omfattas av EES-avtalet.

De författningar som avses i 1 mom. kan tillämpas oförändrade eller med de ändringar landskapsstyrelsen föreskriver.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Denna lag träder i kraft den 1994.

2)

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande produktsäkerhet

I enlighet med lagtingets beslut ändras 1-4 §§ och 8 § landskapslagen den 9 april 1990 om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande produktsäkerhet (8/88), av dessa lagrum 1 § sådan den lyder ändrad genom landskapslagen den 15 augusti 1991 (55/91) och 3 § sådan den lyder ändrad genom landskapslagen den 19 oktober 1993 (64/93), samt lagens rubrik som följer:

L a n d s k a p s l a g

om tillämpning i landskapet Åland av
vissa riksförfattningar rörande
produktsäkerhet

1 §

I syfte att förebygga risker som konsumtionsvaror kan innebära för hälsa och egendom skall i näringsverksamhet med nedannämnda undantag följande riksförfattningar tillämpas i landskapet Åland:

- 1) produktsäkerhetslagen den 12 december 1986 (FFS 914/86),
- 2) förordningen den 30 januari 1987 om uppgifter om konsumtionsvaror (FFS 97/87),
- 3) förordningen den 30 januari 1987 om provtagning i vissa fall (FFS 98/87),
- 4) kosmetikförordningen den 3 augusti 1990 (FFS 671/90),
- 5) förordningen den 24 augusti 1990 om brandsäkerhetskrav för stoppade sittmöbler (FFS 743/90),
- 6) förordningen den 17 januari 1991 om brandsäkerhetskrav för madrasser (FFS 57/91),
- 7) leksaksförordningen den 21 september 1990 (FFS 891/90),
- 8) förordningen den 4 mars 1988 om de

L a n d s k a p s l a g

om tillämpning i landskapet Åland av
riksförfattningar om produktsäkerhet

1 §

I syfte att förebygga risker som konsumtionsvaror kan innebära för hälsa och egendom skall produktsäkerhetslagen den 12 december 1986 (FFS 914/86) tillämpas i landskapet Åland med de undantag som följer av denna lag.

Ändringar av den lag som avses i 1 mom. skall tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

högsta tillåtna mängderna formaldehyd i vissa textilprodukter (FFS 210/88),

9) tvättmedelsförordningen den 4 mars 1988 (FFS 211/88) samt

10) förordningen den 15 februari 1991 om farliga livsmedelsimitationer (FFS 359/91).

Ändringar av de i 1 mom. nämnda förordningarna skall gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

Landskapsstyrelsen kan inom landskapets behörighetsområde besluta att bestämmelser som med stöd av ovan angivna författningar utfärdas av riksmyndighet skall tillämpas i landskapet Åland antingen i oförändrad lydelse eller med ändringar.

2 §

Denna lag tillämpas inte i fråga om sådan näringsutövning som enligt 11 § 2 mom. självstyrelselagen regleras genom rikslagstiftning.

3 §

De förvaltningsuppgifter som enligt de i 1 § 1 mom. angivna författningarna ankommer på statens myndigheter skall i landskapet handhas av landskapsstyrelsen, såvitt fråga är om uppgifter som faller inom landskapets behörighetsområde.

De förvaltningsuppgifter som enligt de i 1 § 1 mom. angivna författningarna ankommer på kommunerna och kommunala myndigheter skall i landskapet handhas av hälsonämnden vid Ålands hälso- och sjukvård, såvitt fråga är om uppgifter som faller inom landskapets behörighetsområde.

4 §

Ingår det i 1 § 1 mom. nämnda

2 §

Denna lag tillämpas inte i fråga om näringsutövning som avses i 27 och 29 §§ självstyrelselagen.

3 §

De förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 8 §§ ankommer på statens myndigheter skall i landskapet skötas av landskapsstyrelsen och de uppgifter som ankommer på kommunerna och kommunala myndigheter skall skötas av hälsonämnden vid Ålands hälso- och sjukvård, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

4 §

Anvisningar, anteckningar eller annan

författningar eller i 1 § 3 mom. avsedda bestämmelser föreskrift om skyldighet att förse försäljningshölje med anvisningar eller anteckningar skall dessa vara avfattade åtminstone på svenska språket.

Om vägande skäl anses föreligga kan landskapsstyrelsen tillåta försäljning av vara som inte uppfyller i 1 mom. nämnt krav.

8 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

information som enligt de författningar som avses i 1 och 8 §§ skall finnas på varor skall i landskapet vara skrivna åtminstone på svenska, om inte landskapsstyrelsen av särskilda skäl beviljar undantag från kravet.

8 §

Landskapsstyrelsen kan inom landskapets behörighet besluta att författningar som utfärdats med stöd av den lag som avses i 1 § skall tillämpas i landskapet Åland.

Landskapsstyrelsen ger i frågor som rör produktsäkerhet bifall till författningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av EG:s rättsakter som omfattas av EES-avtalet.

De författningar som avses i 1 mom. kan tillämpas oförändrade eller med de ändringar landskapsstyrelsen föreskriver.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

3) LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande kemikalier

I enlighet med lagtingets beslut ändras 1-4 §§ landskapslagen den 9 april 1990 om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksbestämmelser om kemikalier (32/90), av dessa lagrum 1 § sådan den lyder ändrad genom landskapslagen den (30/91), 3 § sådan den lyder ändrad genom landskapslagen den 19 oktober 1993 (67/93) och 3a-b §§ sådana de lyder i landskapslagen den 19 oktober 1993 (67/93), samt lagens rubrik som följer:

L a n d s k a p s l a g
om tillämpning i landskapet Åland av
vissa riksförfattningar rörande
kemikalier

1 §

Med de avvikelser som anges i denna lag skall följande riksförfattningar tillämpas i landskapet Åland:

- 1) lagen den 23 maj 1969 om bekämpningsmedel (FFS 327/69),
- 2) förordningen den 24 februari 1984 om bekämpningsmedel (FFS 211/84),
- 3) kemikalielagen den 14 augusti 1989 (744/89),
- 4) kemikalieförordningen den 29 juni 1990 (FFS 620/90) samt
- 5) förordningen om försäljning och förvaring av hälso- och miljöfarliga kemikalier (FFS 621/90).

Ändring av i 1 mom. avsedd författning gäller i landskapet, såvitt inte annat följer av bestämmelserna i denna lag.

Landskapsstyrelsen kan inom landskapets behörighetsområde besluta att bestämmelser, vilka med stöd av i 1 mom. angivna författningar utfärdats av riksmyndighet, skall vara gällande även i landskapet Åland, antingen i oförändrad

L a n d s k a p s l a g
om tillämpning i landskapet Åland av
riksförfattningar om kemikalier

1 §

Kemikalielagen den 14 augusti 1989 (FFS 744/89) och lagen den 23 maj om bekämpningsmedel (FFS 327/69) skall tillämpas i landskapet Åland med de undantag som anges i denna lag.

Ändringar av de lagar som avses i 1 mom. skall tillämpas i landskapet från det att de träder i riket.

lydelse eller med av landskapsstyrelsen beslutade ändringar.

2 §

Föreskrivs i någon av de i 1 § 1 mom. nämnda författningarna skyldighet att kemikalie som tillverkas, importeras eller hanteras i landet skall åtföljas av skydds-information eller att dess försäljningshölje skall vara försett med anvisningar eller anteckningar skall dessa vara avfattade på svenska språket, såvida skyldigheten grundar sig på bestämmelse som faller inom landskapets behörighetsområde.

3 §

De förvaltningsuppgifter som enligt i 1 § 1 mom. angivna författningar ankommer på statens myndighet skall i landskapet handhas av landskapsstyrelsen, såvitt fråga är om uppgifter som faller inom landskapets behörighetsområde.

Hänvisas i de i 1 § 1 mom. nämnda författningarna till bestämmelser i rikslagstiftningen vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen, skall hänvisningarna anses avse bestämmelserna i landskapslagstiftningen.

3a §

De förvaltningsuppgifter som enligt de i 1 § 1 mom. angivna författningarna ankommer på kommunerna och kommunala myndigheter skall i landskapet handhas av hälsonämnden vid Ålands hälso- och sjukvård, såvitt fråga är om uppgifter som faller inom landskapets behörighetsområde.

2 §

Anvisningar, anteckningar eller annan information som enligt de författningar som avses i 1 och 4 §§ skall finnas på kemikalie skall i landskapet vara skrivna åtminstone på svenska, om inte landskapsstyrelsen av särskilda skäl beviljar undantag från kravet.

3 §

De förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 4 §§ ankommer på statens myndigheter skall i landskapet skötas av landskapsstyrelsen, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

Hänvisningar till bestämmelser i rikslagstiftningen i de författningar som avses i 1 och 4 §§ skall avse motsvarande bestämmelser i landskapslagstiftningen.

3a §

De förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 4 §§ ankommer på kommunerna och kommunala myndigheter skall i landskapet skötas av hälsonämnden vid Ålands hälso- och sjukvård, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

3b §

I beslut som hälsonämnden fattat med stöd av denna lag söks ändring genom besvär hos landskapsstyrelsen. Om ändringssökande gäller till övriga delar bestämmelserna i de i 1 § 1 mom. angivna författningarna.

4 §

Närmare föreskrifter angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

3b §

Beslut som fattats med stöd av denna lag överklagas enligt bestämmelserna i de författningar som avses i 1 och 4 §§, dock så att beslut som hälsonämnden fattat överklagas hos landskapsstyrelsen.

4 §

Landskapsstyrelsen kan inom landskapets behörighet besluta att författningar som utfärdats med stöd av de lagar som avses i 1 § skall tillämpas i landskapet Åland.

Landskapet ger i frågor som rör kemikalier bifall till författningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av EG:s rättsakter som omfattas av EES-avtalet.

De författningar som avses i 1 mom. kan tillämpas oförändrade eller med de ändringar landskapsstyrelsen föreskriver.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Denna lag träder i kraft den 1994.

4)

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande explosionsfarliga ämnen

I enlighet med lagtingets beslut ändras 1-4 §§ landskapslagen den 6 april 1971 om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande explosionsfarliga ämnen (12/71), av dessa lagrum 1 § sådan den lyder i landskapslagarna den 28 april 1981 (37/81), den 12 februari 1985 (7/85) och den 19 mars 1991 (31/91), 2 § sådan den lyder i landskapslagen den 28 april 1981 (37/81) och 3 § sådan den lyder i landskapslagarna den 28 april 1981 (37/81) och den 17 juni 1993 (33/93), samt lagens rubrik, sådan den lyder i landskapslagen den 19 mars 1991 (31/91), som följer:

L a n d s k a p s l a g

om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande explosionsfarliga ämnen

1 §

För upprätthållande av allmän säkerhet samt till skydd för liv och egendom skall, utöver vad i bestämmelserna om bedrivande av näring är föreskrivet, följande riksförfattningar och med stöd av dem utfärdade bestämmelser tillämpas:

- 1) lagen den 19 juni 1953 om explosionsfarliga ämnen (FFS 263/53);
- 2) förordningen den 1 februari 1980 om explosionsfarliga ämnen (FFS 85/80);
- 3) förordningen den 3 augusti 1990 om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier (FFS 682/90), dock så att periodisk besiktning, varom stadgas med stöd av 68 § 3 mom. förordningen skall omfatta samtliga i landskapet belägna underjordiska oljecisterner utom dubbelmantlade cisterner och med dem jämförliga cisterner med läckagevarningssystem;
- 4) flygasförordningen den 16 mars 1979

L a n d s k a p s l a g

om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattning om explosionsfarliga ämnen

1 §

För upprätthållande av allmän säkerhet samt till skydd för liv och egendom skall lagen den 19 juni 1953 om explosionsfarliga ämnen (FFS 263/53) tillämpas i landskapet Åland med de undantag som följer av denna lag.

(FFS 316/79);

5) förordningen den 18 mars 1983 om oljeledningsaggregat (FFS 276/83), varvid samtliga i landskapet belägna underjordiska oljecisterner skall omfattas av anmälningsplikt och krav på periodisk besiktning, varom stadgas med stöd av 22 och 30 §§ förordningen, dock så att periodisk besiktning inte krävs för dubbelmantlade cisterner och med dem jämförliga cisterner med läckagevarningssystem;

6) förordningen den 21 december 1973 om tändvätskor för grillkol (FFS 947/73); samt

7) förordningen den 10 februari 1984 om ammoniumnitrat (FFS 171/84).

Ändring av i 1 mom. avsedd författning eller bestämmelser gäller i landskapet, såvitt inte annat följer av vad i denna lag stadgas.

Om i 1 mom. avsedd författning eller bestämmelse föreskriver användning av inhemskt språk, skall gälla vad i 23 a § 1 och 3 mom. landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland.

Angående transport av explosionsfarliga ämnen stadgas i landskapslagen om tillämpning av vissa i riket gällande författningar rörande transport av farliga ämnen (34/76).

2 §

Till den del förvaltningen grundar sig på landskapets behörighet till lagstiftning på området är landskapsstyrelsen behörig att bevilja tillstånd och godkänna ansvarig ledning då detta enligt de i 1 § 1 mom. avsedda författningarna och bestämmelserna ankommer på statens myndigheter dock så,

Ändringar av den lag som avses i 1 mom. skall tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

Anvisningar, anteckningar eller annan information som enligt de författningar som avses i 1 och 4 §§ skall finnas på explosionsfarligt ämne skall i landskapet vara skrivna åtminstone på svenska, om inte landskapsstyrelsen av särskilda skäl beviljar undantag från kravet.

Bestämmelser om transport av explosionsfarliga ämnen finns i landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om transport av farliga ämnen (34/76).

2 §

De förvaltningsavgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 4 §§ ankommer på statens myndigheter skall i landskapet skötas av landskapsstyrelsen, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området. Tillstånd för näringsutövning skall dock

att tillstånd till näringsutövning meddelas i samråd med landshövdingen.

Beviljat tillstånd och godkännande av ansvarig ledning må, så skäl därtill prövas föreligga, återkallas av den myndighet eller de myndigheter som meddelat tillståndet eller godkännandet.

Återkallas tillstånd och har vederbörande icke inom därför utsatt skälig tid överlåtit i tillståndet åsyftade ämnen och produkter, som han innehar, åt annan näringsidkare, som har rätt att inneha sådana, tillfaller de landskapet mot enligt värdering fastställd ersättning. Anses de icke kunna användas för landskapets ändamål, skall de på åtgärd av polismyndighet på orten för ägarens räkning säljas på offentlig auktion.

Då tillstånd återkallas må polismyndigheten tillika omhändertaga de ämnen och produkter som tillståndet gäller till dess att med dem förfarits såsom i 3 mom. är stadgat.

3 §

Efterlevnaden av de bestämmelser som gäller enligt denna lag övervakas av landskapsstyrelsen och av de övriga övervakningsmyndigheter i landskapet vilka ombetrotts sagda uppgift. Till den del förvaltningen grundar sig på landskapets behörighet till lagstiftning kan landskapsstyrelsen bestämma att ägare eller innehavare av i sagda bestämmelser nämnd anordning skall erlägga avgift till kommun för förrättningar, inspektioner, besiktningar och granskningar, vilka föreskrivs i de i 1 § § mom. avsedda författningarna och bestämmelserna samt bestämma avgifternas storlek. För övervakningen kan

beviljas i samråd med landshövdingen.

Produkt och ämne som avses i 2 § i den lag som avses i 1 § tillfaller i landskapet Åland landskapet.

3 §

Landskapsstyrelsen övervakar att bestämmelserna i de författningar som avses i 1 och 4 §§ följs. För övervakningen kan landskapsstyrelsen anlita riksmyndigheter.

Till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet kan landskapsstyrelsen bestämma att ägaren eller innehavaren av en anordning skall betala en avgift till kommunen för förrättningar, inspektioner, besiktningar och granskningar som skall vidtas enligt den lag som avses i 1 §. Landskapsstyrelsen fastställer även avgiftens storlek.

Om den övervakning som avser arbe-

landskapsstyrelsen anlita även i riket verkande myndighet.

Om den på yrkesinspektionsmyndigheterna ankommande övervakning, som avser arbetsskydd, är särskilt stadgat.

4 §

Värdering, varom stadgas i 2 §, verkställs av två därtill av landskapsstyrelsen förordnade ojäviga, sakkunniga personer i närvaro av polismyndighet. Ämnets eller produktens ägare eller innehavare skall bevisligen kallas till värderingen, men hans frånvaro hindrar icke dess verkställighet.

tarskyddet finns särskilda bestämmelser.

4 §

Landskapsstyrelsen kan inom landskapets behörighet besluta att författningar som utfärdats med stöd av den lag som avses i 1 § skall tillämpas i landskapet Åland.

Landskapsstyrelsen ger i frågor som rör explosionsfarliga ämnen bifall till författningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av EG:s rättsakter som omfattas av EES-avtalet.

De författningar som avses i 1 mom. kan tillämpas oförändrade eller med de ändringar landskapsstyrelsen föreskriver.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Denna lag träder i kraft den 1994.

5) LANDSKAPSLAG**om ändring av landskapslagen om tillämpning av vissa
i riket gällande författningar rörande transport av farliga ämnen**

I enlighet med lagtingets beslut ändras 1 §, 2 §, 3 § 1 mom., 5 §, 6 § och 7 § 1 mom. landskapslagen den 1 juli 1976 om tillämpning av vissa i riket gällande författningar rörande transport av farliga ämnen (34/76), av dessa lagrum 1 § sådan den lyder ändrad genom landskapslagarna den 20 juni 1989 (41/89) och den 26 november 1992 (56/92) 2 och 5 §§ sådana de lyder ändrade genom landskapslagen den 26 november 1992 (56/92), 6 § sådan den lyder ändrad genom landskapslagen den 20 juni 1989 (41/89) och 7 § sådan den lyder ändrad genom landskapslagen den 20 juni 1989 (41/89), samt lagens rubrik som följer:

L a n d s k a p s l a g

**om tillämpning i landskapet Åland av
vissa i riket gällande författningar
rörande transport av farliga ämnen**

1 §

Vid transport av farliga ämnen på väg skall, utöver vad om trafik och transporter är annorstädes stadgat, följande i riket utfärdade förordningar äga tillämpning i landskapet Åland:

- 1) lagen den 20 juni 1974 om transport av farliga ämnen på väg (FFS 510/74),
- 2) förordningen den 14 februari 1992 om transport av farliga ämnen på väg (FFS 146/92) samt med stöd därav utfärdade bestämmelser samt
- 3) förordningen den 19 april 1991 om körtillstånd för förare av fordon som transporterar farliga ämnen (FFS 724/91) samt med stöd därav utfärdade bestämmelser.

Ändringar av de i 1 mom. avsedda författningarna skall gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket, om inte annat följer av bestämmelserna i

L a n d s k a p s l a g

**om tillämpning i landskapet Åland av
riksförfattningar om transport av farliga
ämnen**

1 §

Lagen den 20 juni 1974 om transport av farliga ämnen på väg (FFS 510/74) skall tillämpas i landskapet Åland.

Ändringar av den lag som avses i 1 mom. skall tillämpas i landskapet från det att de träder i kraft i riket.

denna lag.

2 §

De förvaltningsuppgifter som enligt de i 1 § 1 mom. avsedda författningarna ankommer på statens myndigheter skall i landskapet handhas av landskapsstyrelsen, såvitt fråga inte är om riksförvaltningen förbehållna angelägenheter. Vad i 11 och 12 §§ förordningen om körtillstånd för förare av fordon som transporterar farliga ämnen stadgas om bilregistercentralen skall dock i landskapet avse motorfordonsbyrån.

De förvaltningsuppgifter som enligt de i 1 § avsedda författningarna ankommer på besiktningskontor eller besiktningsställe skall i ärenden som hör till landskapets behörighetsområde i landskapet handhas av motorfordonsbyrån.

3 §

Efterlevnaden av de i 1 § 1 mom. angivna författningarna och de bestämmelser som utfärdats med stöd därav övervakas av landskapsstyrelsen och av de lokala polis- och brandmyndigheterna.

5 §

Hänvisningen i 12 § 3 mom. förordningen om körtillstånd för förare av fordon som transporterar farliga ämnen till 12 § lagen om ett datasystem för vägtrafiken skall i landskapet avse 57 § körkortslagen för landskapet Åland.

2 §

De förvaltningsuppgifter som enligt de författningar som avses i 1 och 5 §§ ankommer på statens myndigheter skall i landskapet skötas av landskapsstyrelsen och de uppgifter som ankommer på besiktningskontor och besiktningsställe skall skötas av motorfordonsbyrån, till den del förvaltningen grundar sig på landskapets lagstiftningsbehörighet på området.

3 §

Landskapsstyrelsen och de lokala polis- och brandmyndigheterna övervakar att bestämmelserna i de författningar som avses i 1 och 5 §§ följs.

5 §

Landskapsstyrelsen kan inom landskapets behörighet besluta att författningar som utfärdats med stöd av den lag som avses i 1 § skall tillämpas i landskapet Åland.

Landskapsstyrelsen ger i frågor som rör transport av farliga ämnen bifall till författningar på lägre nivå än lag om ikraftträdande av EG:s rättsakter som omfattas EES-avtalet.

De författningar och bestämmelser som

6 §

Körtillstånd som utfärdats i riket med stöd av i 1 § avsedda författningar är giltigt även i landskapet.

7 §

I beslut som fattas med stöd av denna lag får ändring sökas på sätt som stadgas i lagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (FFS 182/79). I landskapsstyrelsens beslut som gäller undervisningstillstånd och i beslut som landskapsstyrelsen fattat med anledning av besvär får ändring inte sökas genom besvär.

avses i 1 mom. kan tillämpas oförändrade eller med de ändringar landskapsstyrelsen föreskriver.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

6 §

Körtillstånd som utfärdats i riket med stöd av de författningar som avses i 1 och 5 §§ är giltigt även i landskapet.

7 §

Beslut som fattats med stöd av denna lag överklagas enligt bestämmelserna i de författningar som avses i 1 och 5 §§, dock så att de beslut landskapsstyrelsen fattat om undervisningstillstånd eller med anledning av besvär inte får överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1994.